

et nūud keik áppardust ja ónnetusf ossid árrakannud, ja et willi ja linnad sel aastal hästi piddid figgima. Saksvamaal, kus sesamma temp wannast peti, útlesid ennast talve ehet surma árrakandwad.

Leónemaal, Martna kihelkonnas, olli rahval, 200 aastat teed, se pruuk, et fewwade, kui willi olli mahhatehtud ja wihm wibis tullemata, rahha ja wilja koffopanniwad, waat öllut östsid, sedda pölsö peále weddasid, lauldes ja palvet tehhes árrajöiwad, suggu öllut fa kõrgesse wasta täewa lopisid, ütteldes, et, kuida öllut jásse mahhatusleb, nenda fa wihma hakfab saddama.

Maial maismas on paljo tühje kombesid Lihhawott'e laupáwal ja eessunesse Pühha hommikulikumas, kellest meie posle marahwa hulgas ellades middagi kuulnud. Sedda ennam tulleb Jürripáwest selletada.

Jürri pááw, Jürri kuu 23<sup>mal</sup> páwal.

Kes on se Jürri, kellest se pááw omnia nimme sanud? Mis ennemuistised juttud temmast

kulutawad, sest ei tea, kui paljo sedda tóssi on. Sütlewad, et Jürri, ehet Georg, olnud üks suurt-suggu wäggerw föddamees, Kappadokia maal, Asia mailma jáus 250 aastat párast Kris-tust, fedda wimaks ristiussö párast hirmsal kõmbel surnuks pinatud. Temma feigekideat-wam teggo olnud se, et ühhe hirmsa kahjotegge-wa mao árrawoitnud ja tapnud. Ahvriku maismaa jáus Libia maal, Silena liïna liggidal, nenda se wanna jut käib, piddanud üks woimato suur tigge maddo ühhe soo sees paika, ja täitnud omma hirmsa hinge haisoga liïna katko ja tapja többega árra. Liïna rahwas ei olle temmast jággo sanud, et kül mittoford temma peále kippusid. Hådda sundis siis maoga sedda faupa feggema, et temmale iggapááw kaks lammast toidusseks piddiwad wima, ning kui lammab kassinaaks jáiwad, lamba ja innimesse, fedda liso járrele liïna rahwa seast woeti. Juhtus siis liist fa kunninga tütre peále langema. Temma wannemad, sugkulassed, söbrad ja liïna-rahwas ollid sure nutto ja kaebdussega tedda mao jure saatmas, kui se wahwa mees Jürri